

Heřmanický občasník

Nejen pro občany Heřmanic

Ročník 7.

Číslo 2. Duben 2017

Nejen pro pamětníky

*Čas je běžec s dlouhým krokem
chvilí pokoj nedá si,
čas, ten bere všechno skokem,
za každého počasí.
Čas se nikdy nezastaví,
ten nám, pane, myje hlavy
stříbrem na vlasy.*

To jsem nevymyslel já, ale už před pětapadesáti lety to zpíval tehdy velmi populární Jiří Popper. Dnes už si na něho možná vzpomenou jenom někteří moji vrstevníci. Nic to ale nemění na tom, že text té písně je nadčasový a žádná módnost na tom nic nezmění.

Proč to připomínám? Inu proto, že si s přibývajícím věkem čím dál víc uvědomuji onu jedinou a nezpochybnitelnou pravdu. Čas se nedá obelhat, ten prostě musíme vzít na vědomí. A smířit se s tím, že neúprosně kvapí.

Máme za sebou další zimu, tentokrát po letech opravdu pravou a vydařenou. A ta mě přiměla vzpomenout si na krásné ladovské zimy mého dětství, kdy bylo tolik sněhu, že jsme si z něho mohli vytvořit i několik bunkrů a chodeb. Postupně se vynořilo mnoho dalších vzpomínek.

Vzpomínám třeba na krásné chvíle nacvičování na Spartakiádu a potom vystoupení na Strahově jako starší žák v roce 1960. Kolik nádherných holek tam tenkrát bylo! Vzpomínám na atletické závody ve všech disciplínách, které existovaly, a kde jsme se vydávali ze všech sil, abychom co nejlíp reprezentovali svou školu a město. Taky na zimní sokolovské závody branné zdatnosti, které byly předchůdcem dnešního biatlonu. Samozřejmě, že jsme to zkoušeli i v boxu, což se

většinou neobešlo bez následků na naší vizáži a bez výchovných opatření vedení školy. Nebylo tehdy sportu v létě i v zimě, který bychom alespoň nevyzkoušeli.

Postupně se vynořují i další vzpomínky z pozdějšího věku, většinou hezké, ale další třeba méně příjemné. Jenomže takový už je život.

Promiňte mi trochu té nostalgie, ale chtěl jsem jen připomenout, že čas ubíhá nám všem. A je na nás, jak ho dokážeme využít. Na závěr mi dovoluť dokončit tu píseň z úvodu.

*Čas, ten nemá slitování,
ale ani s jedním z vás,
čas je pro to, dámy, páni,
aby se tu nepropás.
Pozdě shání hodináře,
nedohoní v potu tváře,
kdo zmeškal svůj čas.*

Olda Bařka

Z historie obce a okolí – Willy Effenberger

Kamenolomy v Heřmanicích a okolí

Ze starých zápisů v kronice Frýdlantska se můžeme dočíst, že v roce 1600 nechala hraběnka Kateřina z Redernu postavit pod Lysým vrchem třináct dřevěných domků moderního stylu. Osada se začala nazývat Vysoký Les (dnes Vysoký) a poddaní si domky museli koupit a souhlasit s hypotékou na čtyřicet let splatnosti. Po rozpadu lenního statku rodu Schwanitzů bylo

vyčleněno dalších dvaadvacet stavebních parcel s přilehlými pozemky. S tím souvisela i potřeba budovat přístupové cesty, proto se začala dobývat viditelná skála u Krečamu čp.1, nacházejícího se na místě dnešního kulturního domu Otakara Kodeše. Majitel pan Gotha rozšířil lámání skály na obě strany vodoteče. Lámalo se ručně, což bylo velmi namáhavé. V Liberci, přímo ve středu města, vznikl cech rozbíječů kamene, který se zaměřoval na rozbíjení velikých balvanů.

V Heřmanicích se těžba bazaltu/čediče dále rozvíjela především s dlouho očekávanou stavbou úzkorozchodné dráhy FOD z Frýdlantu do Heřmanic, Reichenau a saské Žitavy, nám známé jako Heřmanička. Firma Šupich a spol. se zaměřila na kvalitní modrý čedič. V roce 1906 začala naproti spalnému mlýnu čp. 7 instalovat drtiče kamenů. Důmyslný systém umožňoval zpracovat velké vylámané kusy na několik velikostí podle potřeby. Tento polotovar se potom na podvalnicích odvážel do Frýdlantu a okolí k dalšímu zpracování.

Za 2. světové války byl lom využíván především pro potřeby Německé říše a její armády. Bylo zde nasazeno pětadvacet anglických válečných zajatců, krátkou dobu také skupina francouzských důstojníků. Ti však většinou marodili a prostřednictvím Mezinárodního červeného kříže dosáhli svého přemístění jinam. Angličané se na konci války osvobodili sami, když v květnu 1945 přepadli německou ostrahu a s jejich ukořistěnými zbraněmi se probili na západní frontu k Američanům.

Po roce 1948 došlo ke znárodnění lomu, patřil pod podnik Severočeské kamenolomy a štěrkopísky. Později byl přejmenován na Severokámen, dnes je to Tarmac Liberec. V heřmanickém lomu bylo zaměstnáno třicet pracovníků, kteří pracovali na dvě směny. Po vytěžení hlavního lomu se těžba přesunula do lomu v zatáčce směrem na Dětrichov. Tam se dobývaly oblé kameny, ty nakládal bagr na maďarské stroje zvané dempry, které je odvážely k drtičům. Ty však větší kameny již nezvládaly rozbíjet a byly stále více poruchové. Byly proto postaveny stroje nové, výkonnější, a také nové vyvýšené silo na sedm velikostí kameniny. To bylo postaveno u železniční dráhy tak, aby z druhé strany mohla kamenivo odebírat auta ČSAD a rozvážet je k odběratelům.

S rozvojem hospodářství a obchodu se zvyšovala i potřeba šterku. Byl proto otevřen další lom na bývalém kopci u hranic s Polskem, kde měli své pozemky pánové Rieger a Simon. Tam se ještě těžilo ručně. Lom byl otevřen směrem od hranice, plně naložená auta vozila kamenivo přes obec. To se místním obyvatelům moc nelíbilo, stěžovali si na velký provoz, hlučnost a nebezpečí pro chodce.

Ve všech třech lomech se zkoušely hromadné odstřely skalních stěn. Říkalo se jim komoráky, ale odborně byly pojmenovány podle síly náloží a uzavřené chodby. Výsledek odstřelu byl vždy stejný, znamenal zásobu kamene na čtvrt roku, spojenou s nebezpečným shazováním uvolněných kamenů.

Přírodní zdroje nejsou nevyčerpatelné, což se týká i čediče. Postupně docházelo k omezování těžby v lomech, nejprve se to projevilo ve zrušení přepravy po železnici. Jen na doplnění, Heřmanička brzy nato ukončila i osobní dopravu, a to 13. ledna 1976. V dalších letech byla kamenina odvážena pouze nákladními auty. Omezená těžba pokračovala ještě do roku 1989, kdy byla pro havarijní stav provozovny ukončena. Zařízení bylo demontováno, někteří pracovníci odešli do důchodu, zbývající byli přeřazeni do větrovského lomu, později do Krásného Lesa nebo Horní Řasnice.

Pro úplnost je třeba dodat, že kromě uváděných lomů se ve zdejší lokalitě vyskytovaly ještě dva další. Ten čtvrtý, kde se těžil kámen ručně, se nacházel při cestě od rybníka severním směrem k lesu. Kdysi kolem vedla turistická cesta. Pátý lom byl otevřen již na polské straně při silnici v Markoczcích.

Heřmanické lomy sehrály významnou úlohu v historii obce a rozvoji hospodářství v širokém okolí. Neobešlo se to ale bez obětí, což ostatně provází celý vývoj lidstva. Tragédie přišla 25. února 1970, kdy z pětičlenné směny při předčasném výbuchu připravované nálože donaritu přišli o život tři z nich. Vrchní střelmistr Walter Colachia a jeho pomocníci Josef Vršovský a Karel Zachariáš se ke svým rodinám již nevrátili. Zbývající dva měli neuvěřitelné štěstí. Čtvrtý pomocník střelmistra Willy Effenberger byl u lékaře, bagrista Miloslav Vojáček měl svou práci za sebou a v kabině bagru se chystal k odjezdu.

Tu osudnou vteřinu, kterou bagrista Slávek prožil, když měl před očima tu hrůznou chvíli po výbuchu, si znovu připomněl na tryzně na počest svých parťáků a kamarádů po pohřbu v hospodě u babičky Listopadové. A upřímně všem přál, aby nikdy nic takového nemuseli prožít.

Co dodat na závěr? Asi s pokorou poděkovat těm, kteří se podíleli na životě, rozvoji a věhlasu naší obce, poklonit se památce obětí tohoto dění a snažit se v jejich úsilí pokračovat. A naplňovat odkaz našich předků, kteří si 17. března 1849 dali do vínku heslo *Základem svobodného státu je svobodná obec.*

Co jste, hasiči...? Ivana Frankelová

Drazí čtenáři,

jsme rádi, že si zase přečtete náš příspěvek, a doufáme, že se u toho i zasmějete. Silná čtyřka vám přeje příjemné počtení.

Dne 7. 1. jsme vyhlásili sáňkovací den. Chvilku nám trvalo, než jsme si ujezdili naši super dráhu, ale i tak jsme si užili spoustu zábavy. O pár karambolů nebyla nouze. Při pití čaje dostala vedoucí nápad napsat panu starostovi žádost. Doufám, že to nikoho neurazí a nebude naštvaný, když obsah zprávy zveřejníme, no začínám se modlit. Tak tedy zpráva zněla takto: „Milý pane starosto.

Touto cestou žádáme o lanovku ve Ski areálu Heřmanice - Švorcák. Předem děkujeme za kladné vyřízení. Kolektiv mladých hasičů včetně vedoucích. Pěkný den.“ Pokud vás zajímá, jak naše žádost dopadla, tak nám bylo sděleno, že v rámci výcviku se lanovka zamítá. No, poslouchat se holt musí.

Dne 14. 1. vedoucí posbírali obrázky tulipánů k projektu **Březen - měsíc tulipánů**, který vyhlásilo sdružení Amélie. Kresby jsou v současné době vystaveny na oddělení onkologie liberecké nemocnice, aby dělaly radost a pozitivně naladily pacienty. A s hrdostí můžeme říct, že jsme jediný sbor na Liberecku, který se tohoto

projektu zúčastnil, a zároveň chceme poděkovat všem, kdo se do tohoto projektu zapojil. Velké díky.

Dne 21. 1. jsme odjeli na výlet do iQLANDIE. Den plný zábavy a poučení. Jako první nás čekala vědecká show. Samozřejmě nechyběli dobrovolníci, ve třech pokusech ukázali svou

odvahu a zdatnost Šimon, Kuba a Anežka. Po této akci naše zvědavé děti prolezly celou budovu, zkoušely bubliny, sílu větru, jak jsou hlučné, nebo zkusily, jak silné jsou v páce, nemluvě o tom, když si zkusily, jak rychle tlučte naše srdce. Samozřejmě o hladu jsme nebyli, v tamním bistro jsme si dali dobrý oběd. Za nás tato akce byla super.

Dne 11. 2. mládež odevzdala **Požární ochranu očima dětí**. S touto akcí jsme se blíže seznámili v předchozím občasníku. Ale abychom si to připomněli, děti nakreslily obrázky a ty byly následně odeslány na Okresní sdružení hasičů v Liberci. Jak dopadnou naše želízka v této soutěži, na to si budete muset chvilku počkat, ale nemáte se čeho bát, hned jak budeme mít horké novinky, naservírujeme vám je na stříbrném podnosu. Na to dávám své slovo.

18. 2., to byl ten slavný den, kdy k nám doputovaly **odznaky odbornosti**. A opět úspěšně složené.

A na co se můžete těšit příště? Na Krásnoleský víceboj (22. 4.), Štít města Frýdlant (6. 5.) a na okrskovou hru Plamen (13. 5.). Držte nám palce, ať letos obhájíme bronzovou pozici, a pokud se vám bude chtít, přijďte nás podpořit v našem úsilí.

Tak a pro tentokrát je to od nás vše a budeme se na vás těšit zase u dalšího čísla.

iQLANDIA a koutek pro malé rarachy. No dobře, i pro velké...

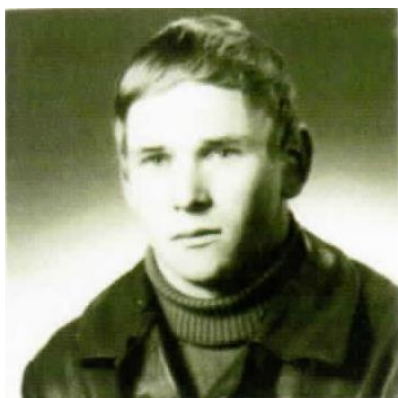
A ještě ze světa dospělých hasičů. Dne 10. 3. 2017 vyjela k nahlášenému požáru sazí v MŠ a ZŠ Dětrichov naše jednotka spolu s ZHS Libereckého kraje stanice Raspenava, SDH Frýdlant a SDH Dětrichov. Nic to ale nezměnilo na tom, že děti do školy a školky jít musely. Jak se říká, vše zlé je k něčemu dobré, protože jsme posílili tým o další nové členy.

TJ Sokol – cvičili jsme pro radost, pro zdraví – Dáša Judlová

TJ Sokol Heřmanice – výbor TJ, cvičitelé 1970-2016

TJ Sokol Heřmanice, která byla po patnáctileté odmlce obnovena v roce 1970 a existuje do současné doby, kdy se píše rok 2017, měla v čele výbor TJ. O sportovní náplň se ve cvičebních hodinách starali cvičitelé. Jednotlivé sporty byly zařazovány dle zájmu cvičenců, cvičitelů a daných podmínek pro jejich realizaci. Zúčastňovali jsme se soutěží ve sportovní gymnastice, lehké atletice, hrách, stolním tenisu... v místním, okresním a krajském měřítku. Jednotou prošlo přes 250 členů, někteří byli v Sokole devět i více roků. Do činnosti výboru TJ se zapojovalo osm členů a sportovní vyžití organizovalo postupně sedm cvičitelů. Do této dobrovolné sokolské činnosti se angažovali:

Jan Judl

Předseda - starosta 1970-2016
Cvičitel 1970-2000
Veřejné uznání III. stupně ČSTV
Čestný odznak
Bronzová medaile ČOS

Petr Vaněk

Místopředseda - místostarosta 1970-2011 (úmrtí)
Cvičitel 1970-1995
Veřejné uznání III. stupně ČSTV

Vlasta Buriánková

Členka výboru 1970-1973
Cvičitelka 1970-1973

Jana Vaňková

Hospodářka 1970-2016
Veřejné uznání III. stupně ČSTV
Bronzová medaile ČOS

Dáša Judlová

Jednatelka 1970-2016
Cvičitelka 1970-2000
Veřejné uznání III. stupně ČSTV
Bronzová medaile ČOS

Karel Reinhardt

Člen výboru 1970-2001
Veřejné uznání III. stupně ČSTV

Zdeněk Pavlíček

Člen výboru 1970-2001
Veřejné uznání III. stupně ČSTV

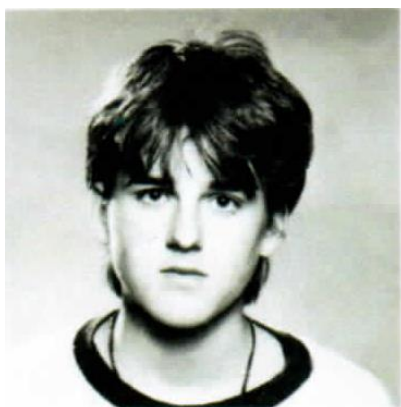

Romana Judlová

Členka TJ 1972-1985

Cvičitelka 1983-1985

Přebornice kraje v lehké atletice 1982, 1984

Josef Beznoska

Člen TJ 1980-1989, 2002-2003

Cvičitel 2002-2003

4. místo v krajském kole soutěže v lehké atletice 1988

Libor Judl

Člen TJ 1974-1989, 2002-2003

Cvičitel 2002-2003

Jana Kubátová

Členka TJ 1970-1976, 2014-2016

Členka výboru 2014-2016

Výroční schůze TJ 1984. Zleva D. Judlová, J. Vaňková, J. Judl, P. Vaňek, K. Reinhardt.
Foto: Z. Pavlíček.

Při podávání sportovních výkonů, cvičitelské činnosti a zapojování se ve výboru TJ jsme měli radost z úspěchů, snažili jsme se překonávat překážky, doběhnout do cíle, nespadnout z hrazdy, dát branku.... V Sokole jsme cvičili pro radost, pro zdraví a z toho máme dobrý pocit. Děkujeme všem bývalým členům TJ za podávání sportovních výkonů dle svých schopností z řad žactva a dospělých, rodičům za sportovního ducha, členům výboru TJ za vzájemnou pomoc při organizování sportovní náplně, cvičitelům za působení na své svěřence při zvyšování tělesné zdatnosti. Děkujeme všem organizacím a institucím, jež naši aktivitu podporovaly.

Ozvěte se vy, kteří chcete pokračovat ve cvičitelské dobrovolné činnosti (základní informace – členství v TJ, roční členský příspěvek činí 500 Kč, absolvování cvičitelského kurzu).

Lidová moudrost praví: *Co se v mládí naučíš, ve stáří jako když najdeš.* Ano, je pravda, že jsme toho hodně našli, ale cosi ještě hledáme.

Výcvikové zařízení služební kynologie – Josef Dušánek

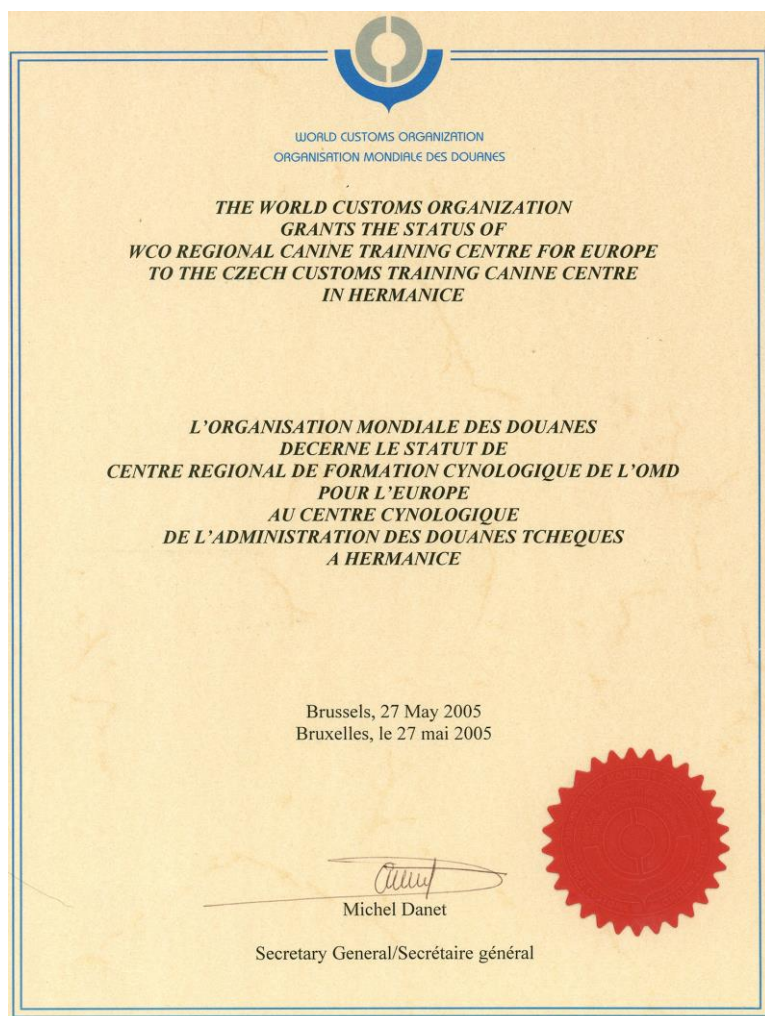
Seriál: Dějiny služební kynologie celní správy a Výcvikového zařízení služební kynologie Heřmanice

4. část

Milí čtenáři,

na tomto místě vás postupně seznamujeme s historií našeho výcvikového střediska. Toto číslo pojednává o významné události v roce 2005, díky níž se naše středisko stalo vpravdě světovým.

V následujícím vyprávění vycházíme z knihy Dějiny československé služební kynologie autora Jiřího Rulce, z podkladů Výcvikového zařízení služební kynologie Heřmanice a z osobních vzpomínek pana Josefa Dušánka, zakladatele a současného vedoucího střediska.

Certifikát Světové celní organizace, kterým bylo v roce 2005
zřízeno Regionální výcvikové středisko pro Evropu

Vysoká úroveň české celní kynologie byla oceněna v roce 2005 Světovou celní organizací (WCO), která zaštiťuje více než 180 států světa a sídlí v Bruselu, přiznáním statutu Regionálního výcvikového střediska služební kynologie WCO pro Evropu. Vzhledem k tomu, že WCO těchto mezinárodních certifikátů celosvětově doposud udělila pouze sedm a heřmanické výcvikové středisko ho obdrželo v pořadí jako druhé (po Kazachstánu) jde o mimořádný úspěch české služební kynologie. Nesporný podíl na získání tohoto certifikátu pak mělo i mezinárodní oddělení Generálního ředitelství cel, které prostřednictvím náměstkyně GŘC Ing.

Vendulky Holé a zaměstnankyně tohoto oddělení Heleny Hořejší zajistilo nezbytnou diplomatickou podporu. Vlastní certifikát nově zrekonstruovanému středisku oficiálně předal zástupce Světové celní organizace Ulrich Meisser při jeho slavnostním otevření v roce 2005, přičemž tento slavnostní okamžik umocnilo i uspořádání jednoho z dalších ročníků národního kynologického šampionátu ve vyhledávání drog se zahraniční účastí.

Po získání certifikátu WCO se jedním z důležitých úkolů regionálního střediska stalo organizování zahraničních výcvikových kurzů. Středisko v rámci svého vzdělávacího programu dále zajišťuje sjednocování metodiky a výcvikových postupů, výcvik instruktorů a vzdělávání rozhodčích pro mistrovství Evropy, realizuje výměnné stáže instruktorů, zajišťuje mezinárodní kynologické konference a soutěže.

Dostavbou a rozšířením kapacity v roce 2005 došlo prakticky k soustředění výcviku všech kategorií služebních psů Celní správy ČR do jednoho místa, a to včetně psů všestranných. Ti byli v dřívějších letech cvičeni ve středisku Horní Lipka a od roku 2004 v objektu bývalé celní stanice v Předláníčích, kam středisko přesídlilo během roční přestavby areálu v Heřmanicích (areál byl již dříve využíván jako karanténa pro koupené služební psy).

Slavnostní otevření Regionálního výcvikového střediska služební kynologie Světové celní organizace pro Evropu v roce 2005 mj. za přítomnosti Mgr. Zdeňka Richtra, celního prezidenta GŘC, Miroslava Kněborta v roli Albrechta Václava Eusebia z Valdštejna a Ulricha Meissera, zástupce Světové celní organizace

Oslavy 20. výročí od založení Výcvikového zařízení služební kynologie Celní správy ČR v Heřmanicích

13. ledna 2017 se konala slavnostní recepce u příležitosti 20. výročí od založení heřmanického kynologického střediska. Společná fotografie přítomných hostů na schodech reprezentativních prostor Černínského paláce, hlavního sídla Ministerstva zahraničních věcí ČR.

VIP lednové oslavy - zleva: vedoucí heřmanického střediska Josef Dušánek, ministr financí Andrej Babiš, náměstkyně ministra financí Alena Schillerová, náměstkyně generálního ředitele Generálního ředitelství cel Vendulka Holá, generální ředitel Generálního ředitelství cel Milan Pouliček

V oficiální části byla hostům mimo jiné prezentována historie heřmanického střediska

Součástí oficiálního programu bylo slavnostní udílení pamětních plakét předávaných z rukou ministra financí A. Babiše významným osobnostem, které se za 20 let existence střediska zasloužily o jeho rozvoj. Mezi oceněnými byl také starosta obce Heřmanice Vladimír Stříbrný.

Zaměstnanci Výcvikového zařízení služební kynologie Celní správy ČR na společné fotografii s představiteli nejvyššího vedení Ministerstva financí ČR a Celní správy ČR

Závěr oslav dvacátých narozenin střediska již proběhl „doma“ v Heřmanicích. Zaměstnanci střediska na společenském večeru 14. ledna 2017 v heřmanickém kulturním domě, kde překvapili vedoucího J. Dušánka jednotným dresem s jeho fotem z jinošských let, kdy ještě oplýval bujnou hřívou...

Heřmanické kukátko - Alena Lennertová

Dne 11. 2. 2017 jste se mohli zúčastnit **valentýnské zábavy** s tombolou. K tanci a poslechu hrála kapela ABC band z Liberce. Ne vždy je účast stejná, ale 73 lidí není špatné číslo. Přijeli i přátelé z Moravy, kteří všechny zúčastněné ohromili svými kroji a náramně to roztočili na parketu. Kapela se platí ze vstupného. Něco zbylo ze vstupu, také z tomboly. Tyto peníze se využijí třeba na dětské akce. V květnu se můžete těšit na diskotéku. Zajímá by mě váš názor na uspořádání masopustu. Kdo by se přidal?

Dne 28. 2. 2017 zorganizovala obec Heřmanice zájezd do divadla F. X. Šaldy v Liberci na komedii s názvem **ABSOLVENT** podle novely Charlese Webba. Jednalo se o sociální satiru, legračně pojato. Mladý muž po studiích se seznamuje se ženami, nežli potká tu pravou. Za mne, pobavila jsem se a vůbec jsem se nenudila, doporučuji zajít na tuto hru.

Dne 11. 3. 2017 proběhla na sále kulturního domu **maškarní zábava pro děti**. Na parketu jste mohli zahlédnout většinu klasických pohádkových postav, jako třeba Červenou karkulku, princezny a další až po komiksové hrdiny. Pro dětičky byly připravené různé atrakce, aby se nenudily, a organizátoři dělali náležitý dohled nad pořádkem a zábavou.

Nechyběla ani sladká odměna v podobě dortu a muffinů.

Všem děkuji za pomoc na této akci.

Dort měl na maskarní zábavě pro děti velký úspěch a všem strašně moc chutnal. Děkujeme za mistrovské dílo, které udělalo všem obrovskou radost.

se tato akce líbila a nás hřál dobrý pocit z toho, že jsme děti vytáhli od počítačů a televizí. Všem dobrovolníkům na této akci děkuji.

Dne 25. 3. 2017 proběhlo **tvoření s dětmi** v místní knihovně. Na tvoření jsme měli zajištěný materiál. Celé odpoledne se neslo v tématu Vytvoř si svou hvězdu z papírových pytlíků. Ani na malé občerstvení jsme nezapomněli, děti dostaly pití a díky tetě Janě, která udělala vynikající koláče, netrpěly ani hladem. Všem dětem

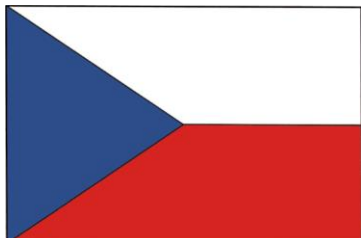

Zajímavosti

Dlouhou dobu nám vrtalo hlavou, co vám v této rubrice nabídneme. A hle, nápad tu byl hned. Pojdte se s námi projít a seznámit se **státními symboly**, které jsou neodmyslitelnou součástí naší vlasti.

Státní vlajka

Když se zeptáte malého dítěte, jak naše vlajka vypadá, tak vám odpoví, že má tři barvy, bílou, červenou a modrou. Modrý klín musí zasahovat do poloviny vlajky a je vždy na straně stožáru a zároveň dodává vlajce jedinečnost, protože jiný stát takovou nemá. Ale nebylo tomu tak od počátku, modrý klín se na státní vlajku dostal až v roce 1920. Do té doby měla naše vlajka podobu bílo-červenou, čímž vznikl problém, protože stejnou barvu měli, a doposud mají, i naši polští sousedé.

Vlajka je vyvěšována při státních svátcích a výjimečných událostech (volby). Také označuje významné instituce (úřad vlády, ministerstvo, krajské úřady atd.). Dále je můžeme vidět při významných sportovních událostech, jako je třeba MS v hokeji nebo olympiáda.

Jak nakládat s vlajkou, je stanoveno zákonem. Co ale s vlajkou nemůžete dělat? Při smutečním obřadu nesmí být pohřbena spolu s rakví, nesmíme na ni umístit žádné symboly ani obrázky. Při manipulaci se vlajka nesmí nikdy dotknout země! V opačném případě se musí zničit.

Velký státní znak

Jeden z nejpoužívanějších symbolů. Obsahuje pět barev: červenou, stříbrnou (bílou), zlatou (žlutou), modrou a černou. Znak je rozdělen do čtyř stejných částí. První obsahuje českého lva v červeném poli. Barva lva je stříbrná, jeho jedinečnost je v tom, že má na hlavě korunku a dva ocase. Jeho ustálená podoba sahá do roku 1253, kdy na český trůn usedá Přemysl Otakar II., a je znakem českých panovníků. Druhá část znaku obsahuje moravskou orlici. Je červeno-bílá (stříbrná), lépe řečeno šachovnicová, a obklopuje ji modré pole. Ve třetí části se nachází slezská orlice, která je černá se stříbrnou páskou na hrudi s malým křížkem. Celou orlici obklopuje zlaté (žluté) pole. V poslední části je zase lev. Proč tomu tak je? Naše republika je rozdělena na Čechy, Moravu a Slezsko, všechny části ve znaku jsou zastoupeny, a tak je tu pravidlo, že pokud je volné místo, tak první část znaku se opakuje. Jak lvi, tak orlice mají na svých hlavách stejnou korunku zlaté barvy.

Státní hymna

Slavnostní skladba, která se hraje při významných příležitostech (na Nový rok, před projevem prezidenta nebo při mezinárodních sportovních utkáních). Autory hymny Kde domov můj jsou František Škroup (hudba) a Josef Kajetán Tyl (slova). Hymna je součástí hry Fidlovačka aneb Žádný hněv a žádná rvačka. Ale protože hned zlidověla, mohla se stát naší hymnou. A to v roce 1918, kdy vznikla samostatná Československá republika s prezidentem T. G. Masarykem. Na důkaz naší náklonnosti k zemi a tomuto symbolu stojíme při hraní hymny v klidu.

Vlajka prezidenta republiky - prezidentská standarty

Na této vlajce najdete vprostřed velký státní znak, pod znkem je na červené stuze stříbrně napsáno Pravda vítězí. Po stranách znaku jsou zlaté lipové ratolesti a po obvodu celé standarty jsou skládané plaménky barvy červené, bílé a modré (vždy se barvy střídají). Tato vlajka je oficiální symbol a naleznout ho můžete na Pražském hradě, kde udává, že hlava státu je doma, nebo na vozidle, které prezidenta odváží. Za zhanobení (poškození atd.) vám může být stanovená pokuta do výše 10 000 Kč. Autorem vlajky prezidenta republiky byl heraldik Jiří Louda.

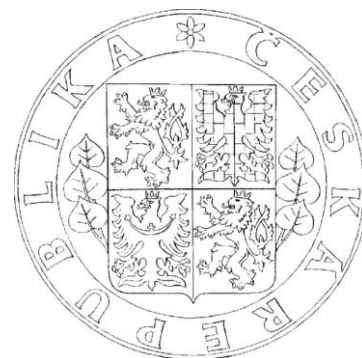

Státní barvy - trikolóra

Je to malá stužka, kterou si vlastenci připevňují do klopy. Má jasně stanovené barvy, a to *bílou*, značící čistotu, *červenou*, která symbolizuje prolitou krev vlastenců pro získání svobody, a *modrou*, která značí bezmračnou oblohu. Dále tuto trikolóru můžete vidět na medailích, které mají na krku starostové a primátoři, při slavnostních příležitostech nebo na smutečních věncích, při vzpomínkových akcích.

Státní pečeť

Vlastní ji hlava státu (prezident ČR) a používá ji při podepisování mezinárodních smluv nebo při vydávání pověřovacích listin diplomatickým zástupcům. Tvar má kulatý, uprostřed je velký státní znak podložený lipovými ratolestmi a po obvodu pečeti je napsáno ČESKÁ REPUBLIKA. Dnešní pečeť vychází z podoby pečeti českých králů v období 1429-1432, jelikož každý panovník měl svou vlastní pečeť. Tudíž můžeme říct, že tato tradice trvá několik staletí.

Korunovační klenoty

Svatováclavská koruna, která je zdobená 20 perlami, 19 safíry, 30 smaragdy, 44 spinely, 1 rubínem, 1 rubelitem, 1 akvamarínem. Koruna váží 2 358,04 gramů, lilie dosahují výšky 19 centimetrů, průměr čelenky je 19 až 21 centimetrů. Celá čelenka je z 22karátového zlata. Dále mezi

korunovační klenoty patří *královské žezlo*, *královské jablko*, *královský plášť*, *kožené pouzdro*, ve kterém je uložena Svatováclavská koruna, a *poduška pod korunu*. Ještě ke klenotům patří *svatováclavský meč*, který byl používán při korunovaci, kdy si ho král připnul k pasu a následně potom byl dán na oltář. Tímto mečem byli i pasováni noví panoši do rytířského stavu. A nakonec ještě obsahuje *korunovační kříž*, který sloužil jako schránka pro nejvzácnější relikvie.

Celé korunovační klenoty (Svatovítský poklad) jsou od roku 1962 prohlášeny za národní kulturní památku. Hned na druhém místě za klenoty je Pražský hrad.

Národní strom

Lípa - pro svou vůni, mohutnost a na pohled půvabnou korunu a vlídný stín ji lidé používají jako symbol ochrany, pomoci, lásky, odláká zlé duchy a odnese chmurné myšlenky. Proto si ji také lidé po narození prvorozeného dítěte zasazují u stavení, na ochranu. Dále se traduje, že lípa u domu chránila stavení před bleskem. Nejstarší lípa v ČR se nachází v obci Klokočov na Vysočině u Havlíčkova Brodu. Její stáří se odhaduje na 1 000 let a po obvodu má 9 m. Podle průvodce z roku 1935 se do této lípy dalo uschovat 13 dospělých nebo 20 dětí. V roce 1370 se do stínu této lípy usadil prý samotný Karel IV., a proto se jí říká Karlovská nebo Královská lípa. Lípa má také symbolizovat ženský element, mužský element zase zastupuje *dub*. I v naší vesnici najdete lípy i duby. Stačí jen otevřít oči a pořádně se kolem sebe rozhlédnout.

Lípa, symbolizující ženský element

Dub, symbolizující mužský element

Náš rozhovor...

Milí čtenáři,

pan šéfredaktor mi dal za úkol, abych vás seznámil s tím, co všechno jsme v loňském roce vybudovali, zvelebili a co se nám povedlo. Jelikož jsem se o tom zmínil v rozhovoru, který byl otištěn v minulém čísle občasníku, rozhodl jsem se neuposlechnout (doufám, že se nebude zlobit) a spíše vás seznámit s tím, co bychom chtěli v Heřmanicích zvládnout v letošním roce a v letech příštích (i když jsem to již také v rozhovoru nastínil).

Pokud jste letos navštívili některou kulturní akci v kulturním domě, jistě jste si všimli, že je částečně opraven hlavní vchod. Proběhla sanace zdiva na sále a výmalba... doufám, že se vám tato malá změna interiéru líbí. Pokračovat budeme výměnou vchodových dveří a opravou schodiště, které je v havarijním stavu. Bude zakoupen nový

automatický kotel, který spolu s kotlem stávajícím umístíme mimo budovu kulturního domu. Je to další krok k provedení jeho celkové rekonstrukce.

V současné době čekáme na rozhodnutí ministerstev, jestli schválí naše tři podané žádosti o dotace, a to na nové počítačové vybavení knihovny, dále na pořízení kompostérů a štěpkovače pro vás občany a poslední na výstavbu oplocení bytovky čp. 138.

Čeká nás dokončení úprav veřejných prostranství osázením zeleně, umístěním laviček a dřevěných soch, stojanů na kola a přibudou také odpadkové koše.

Dále bychom chtěli vybudovat čtyři přístřešky na zastávky autobusu (točna, náves a u lomu). **Požádáme o spolupráci vás**, občany, abyste nám pomohli vybrat ten nejhezčí. Očekávejte proto v nejbližší době anketní letáčky ve svých schránkách.

Pokračujeme v jednání s úřady ohledně stavebního povolení na obnovu rybníka na začátku obce. Jelikož se postupně ukazuje, že je nutno vyřešit a doložit neuvěřitelně mnoho různých připomínek, vyjádření, povolení atd., čeká nás ještě dlouhá cesta k realizaci.

V letošním roce již začaly práce a jednání na vybudování cyklostezky na bývalé úzkorozchodné trati Heřmanička. Letos bychom měli zvládnout vyměření pozemků, zpracovat technickou zprávu o současném stavu a dále připravit studii proveditelnosti na tuto akci. Spolupracujeme se zúčastněnými obcemi, kterými jsou Dětřichov, Kunratice a Frýdlant. Jsme také v kontaktu se Spolkem frýdlantské okresní dráhy a manželi Zrzavými, kteří v této lokalitě mají své záměry.

Jednáme s pozemkovým úřadem o opravě místních komunikací v Kristiánově směrem na Albrechtice. Nechceme, abyste si dále ničili svá auta....

Také se zabýváme myšlenkou vybudovat ústřední topení v bytovce čp. 138. Ale o tom až příště...

Pokud byste měli nějaký nápad, námět, připomínku, neváhejte a sdělte nám ji. Nemusíme všechno vymýšlet jenom my zastupitelé...

Hezké jaro vám všem přeje

Vladimír Stříbrný, starosta obce

Informujeme

Od února se nás ujala paní Vladka z Kunratic a každé pondělí večer cvičíme v tělocvičně na obecním úřadu. Byla by škoda nevyužít opravenou tělocvičnu. Pokud nevíte, jak naložit s pondělním večerem, tak jste srdečně zváni mezi nás. Věk roli nehraje. Vždy v pondělí od 18 hodin a vybírá se 50,- Kč na osobu.

Prosba

Gymnázium Frýdlant slaví jubileum

V prosinci letošního roku to bude již 70 let, kdy bylo zahájeno vyučování na Státním reálném gymnáziu ve Frýdlantě v Čechách. Předcházelo tomu obrovské úsilí rodičů a funkcionářů městského i okresního národního výboru. V prosinci 1947 přivítala okázalá budova v Zámecké ulici č. 4003 (konfiskát rodiny Clam-Gallasovy) první studenty.

Budova ale gymnáziu nestačila, a tak byla na začátku padesátých let dokončena 1. etapa výstavby školy v dnešní Purkyňově ulici. Zde gymnázium zakotvilo až do roku 1976, kdy se škola přestěhovala do budovy bývalého okresního soudu, kde sídlí dodnes.

Stejně jako budovy střídalo gymnázium i rozličné názvy a počet ročníků. Zažilo jedenáctiletku, střední všeobecně vzdělávací školu i gymnázium čtyřleté a osmileté, kterým stále zůstává s předpokladem poskytnout co nejkvalitnější vzdělání studentům z celého Frýdlantska.

Školou prošly stovky úspěšných absolventů, na studentská léta ve Frýdlantě vzpomíná i leckterý Liberečan, někdy se dokonce povedlo, že Frýdlantští byli ve třídách v menšině.

Na gymnáziu se vystřídalo také mnoho profesorů. Za socialismu se navíc formou umístěnek do pohraničí často dostávali politicky nevhodní lidé, nikoli však pedagogicky; frýdlantské gymnázium tak nabízelo špičkové středoškolské vzdělání.

Oslavy výročí proběhnou letos na podzim. A protože za 70 let se může odehrát mnoho zajímavých věcí a příběhů, začalo gymnázium svou historii mapovat. Přispět k tomu mohou i bývalí profesori či absolventi. Mohou to být vzpomínky, fotografie, ale i další „upomínkové materiály“. Zkrátka vše, co se k historii váže. Tyto materiály můžete zasílat na speciální **e-mailovou adresu vyroci@gymfry.cz** nebo klasicky poštou na **adresu Gymnázium Frýdlant, Mládeže 884, 464 01 Frýdlant v Č.** Již nyní se budeme těšit na vaše milé příspěvky.

Možnost pedikúry u vás doma

PEDIKÚRA - ráda přijdu za vámi domů.

KONTAKT: 776 192 212 PAUCHOVÁ VĚRA

Informujeme

Duben	Čarodějnice - 30. 4.
Květen	Diskotéka
Červen	Dětský den
Červenec	Posezení s hudbou na terase hospůdky
Srpen	Řezbářské sympozium Kinematograf Pavla Čadíka
Září	Fotbalový turnaj O pohár starosty Vzpomínkové setkání u skály O. Kodeše
Říjen	Hledání pokladu
Listopad	Drakiáda Rozsvícení vánočního stromečku
Prosinec	Mikulášská nadílka Adventní koncert

PRANOSTIKY NA BŘEZEN

Jak je na 1. března, takové bude celé jaro.

Březen bez vody - duben bez trávy.

V březnu vítr, v dubnu déšť - pak jistě úrodný rok jest.

Kolik mlh v březnu, tolik lijavců v červenci.

PRANOSTIKY NA DUBEN

Duben studený a mokrý plní sklepy a sudy.

Hřmí-li v dubnu, konec mrazům.

Prší-li v noci na Bílou sobotu, bude málo třešní.

Heřmanický občasník, ročník 7, číslo 2. Vydává obec Heřmanice, pov. MK ČR E 17534.

Redaktor Oldřich Bat'ka (oba), tel. 721 068 233, e-mail olda.bat@gmail.com

Za příspěvky od občanů nenese redakce žádnou odpovědnost. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky zkrátit.

Grafická úprava Ivana Frankelová. Technické zpracování Martina Strnadová a Pavlína Reinhardtová